

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Από τῆς Δευτέρας μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ώς καὶ τῇ ήμέρᾳ τῆς Αποδόσεως, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἐσπερινοῦ Θ' Ωρας, τῶν Ωρῶν τοῦ Αποδείπνου καὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ἀναγινώσκεται ἡ διατεταγμένη ἐναρκτήριος Ακολουθία ώς ἔξης:

Μετά τό· « Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν... ».

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος (τοίς).

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἀγιον Κύριον Ἰησοῦν, τόν μόνον ἀναμάρτητον. Τόν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τήν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σύ γάρ εἰ Θεός ἡμῶν, ἐκτός Σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τό δνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί προσκυνήσωμεν τήν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἵδού γάρ ἥλθε διά τοῦ Σταυροῦ, χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντός εὐλογοῦντες τόν Κύριον, ὑμνοῦμεν τήν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὕλεσεν (τοίς).

Προλαβοῦσαι τόν δρόθρον αἱ περί Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τόν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἥκουν οἱ τοῦ Ἀγγέλου· τόν ἐν φωτί ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετά νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἀνθρωπον; βλέπετε τά ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τόν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλά τοῦ Ἀδου καθεῖλες τήν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ, ὁ Θεός, γυναιξί Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἀδῃ δέ μετά ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δέ μετά ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετά Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα Πατρόι...

Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὁραιότερος, δοντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Τό τοῦ Υψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαιρε· διά σου γάρ δέδοται ἡ χαρά Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ...». «Δι' εὐχῶν...».

Τῇ Ακολουθίᾳ αὕτη ἐπαναλαμβάνεται τοίς, ὡς ἔχει καὶ μετά μικρὰ Απόλυσις ἐπισφραγιζομένη διά τοῦ· «Χριστός ἀνέστη...».

Τεορτή τῆς Αναλήψεως, Εἰς τὸν Εσπερινόν Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡχος πλ β', Ἄ πα

4 **Πα** | Νε ε Κυ ρι 1 ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε ει σα α α
 κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου Κυ ν ρι 1 1
 ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε ει σα α α κου ου
 σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω
 ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει
 σα κου σο ον μου Κυ ν υ υ ρι 1 1 1 ε
Δι **Πα** **Κα** τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η μου
 ως θυ μι 1 α α μα α ε νω ω ω πι ο ο ο ον σου
Κε **Πα** ε παρ σι 1ς των χει ρω ω ων μου θυ σι α ε ε ε
 σπε ε ε ρι 1 νη η η ει σα κου σο ον μου Κυ ν υ
 υ ρι 1 1 1 ε
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις ν πο
 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Πα Κυριος ανελη φθη εις ου ου ρα α α νους
Δι ι να πε εμψη τον Παρα α κλη το ον τω κοο ο ο σμω
οι ου ρα νοι η τοι μασαν τον θρο ο ο ο νον α αν του
νε φε ε ε λαι την ε πι ι βα σι ιν α α αν του
Δι Αγ γε λοι θαν μα αζου ου σιν αν θρω πον ο ρωντες υ πε ρα
α α νω ω α α αν των ο **Πα** τηρ εκ δε χε ε ται ον
εν κο ο ολ ποις ε χει συ υ να ι ι δι ι ι ι ι ον
Δι 3 **Πα**
το Πνευ μα το α γι ον κε λευ ει πα σι τοις αγ γε ε λοις
Δι 3 **Πα**
α αν του α ρα τε πυ υ λας οι α αρ χον τε ες η
Πα
η η μων παν τα τα ε θνη κρο τη η σα α α τε ε
χει ει ει ρας ο τι α νε ε βη Χριστος ο που η ην το
Νη **Πα**
προ ο ο τε ε ε ε ρον
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε Κυρι ε

ν πε μει νεν ³ η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν
 η ψυ χη μου ε πι ι ι τον Κυ ν ρι ι ι ον

Τό αὐτό

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω
 ι ας ελ πι σατω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ ν ρι ι ι ον

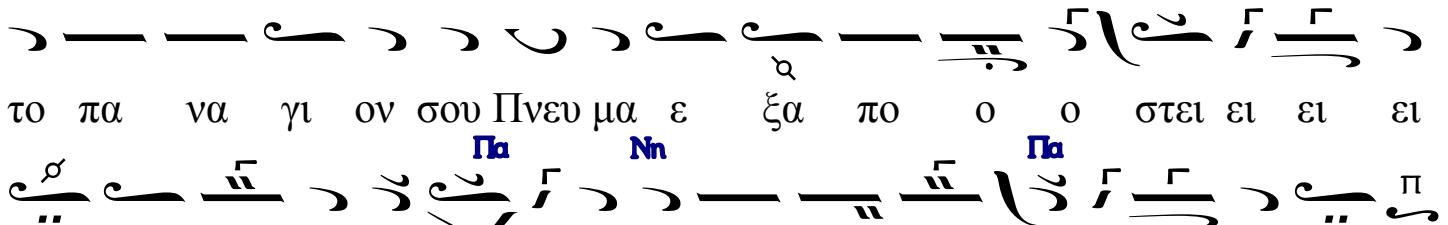
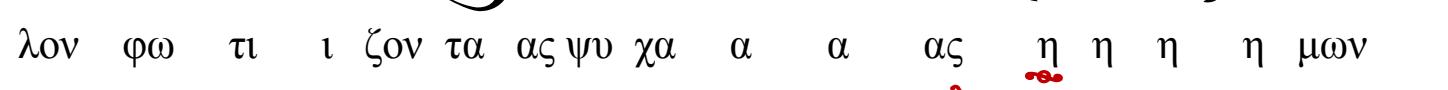
Κ υ ρι ι ε τη ση **Α** α α να α λη η η ψει ε ξε
 πλα α γη η σαν τα α Χε ε ε ρου ου βιμ **Δι** θε ω ρη σαν
 τα σε τον Θε ον ε πι νε φε λω ω ων α νερ χο ο ο
 με ε ε ε νον τον επ αν τω ων κα α α θε ζο ο με ε ε
 ε νον και δο ξα α α ζο ο με ε εν σε ο τι
 χρη στον το ε λε ο ο ος σου δο ο ξα α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ λη παρ αν τω
 λυ τρω σις και αν τος λυ **Πι** τρω σε ται τον Ι σρα ηλ
 εκ πα σω ων των α νο μι ω ω ων α α α αν του

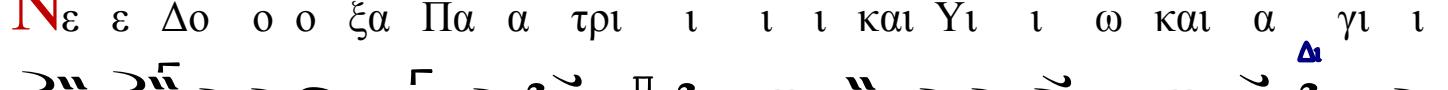
Ε ν τοις ο ο βε σι τοι οι οις α α γι ι ι οις θε

ω ρουν τες σου τας υ ψω ω ω σει εις Χρι ι ι στε το
 α παν γα σμα της δο ο ξη ης του ου ου Πα α τρος α νυ
 μνου μεν σου την φω το ο ει ει δη του προ σω ω που μο ορ
 φη η ην προ σκυ νου με εν σου τα πα θη η μα α α α
 τα τι μω μεν τη η ην Α να α στα α α α σιν την
 εν δο ξον Α να α λη η ψιν δο ξα α α ζο ο ο ον τες
 ε λε ε η σο ον η η η μας
Aι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε
 αν τον πα αν τες οι οι λα α α οι
Kυ ρι ι ε οι Α πο στο λοι ως ει δον σε εν νε φε
 λαι αι αις ε παι ρο με ε ε ε νον ο δυρ μοις δα α κρυ
 ν ν ων ζω ο δο ο ο τα Χρι ι στε κα τη φει ει
 ας πλη ρου ου με ε ε νοι θρη νου ουν τες ε ε ε λε

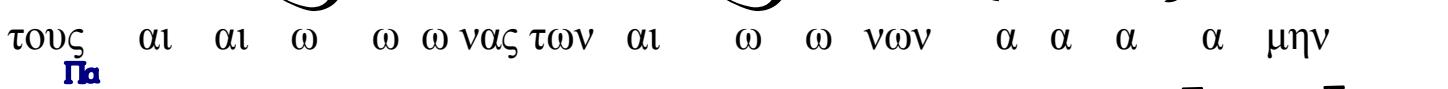
ε ε γον Δε σπο τα μη ε α α σης η μας ο ορ φα α
 νους ους δι οι οι κτον η γα πη σας δου λους σου ως ε
 ευ σπλα α αγ χνος αλλ α πο στει λον ως υ πε ε σχου η η
 μιν το πα να γι ο ο ον σου ου Πνε ε ευ μα φω τα γω
 γου ουν τα ας ψυ χα α ας η η η η μων
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αν του εφ η μας και η
 α λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις το ον αι ω ω ω να
 K ρι ι ε της οι κο νο μι ας πλη ρω σας το μν στη ρι ι
 ον πα ρα λα βων τους σους μα α α θη η τας εις το
 ο ο ρος των ε λαι ω ω ων α νε λαμ βα α α α νες
 και ι δου το στε ρε ω μα του ου ρα νου πα ρη η η ηλ
 θες ο δι ε με πτω χε ευ σας κα ατ ε ε ε με
 και αι α να βας ο θεν ουκ ε ε χω ω ρι ι ι σθης

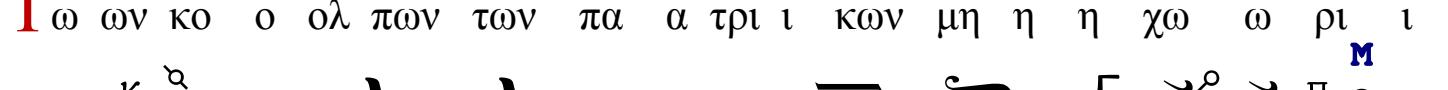
Δι

 το πα να γι ον σου Πνευ μα ε ξα πο ο ο στει ει ει ει
Πα **Nn**

 λον φω τι ι ζον τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων
Δοξαστικόν Έσπερινοῦ, Ἡχος πλ β', Παπα

Πα

Nε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Yι ι ω και α γι ι

 ω Πνε εν μα α α τι Και αι νυ υ υν και α α ει και εις

 τους αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην
Πα

Tω ων κο ο ολ πων των πα α τρι ι κων μη η η χω ω ρι ι

 σθεις γλυ κυ υ τα α τε ε I η σου ου ου ου ου ου και

 τοις ε ε πι ι γης ω ως αν θρω ω πος συ να να α στρα α

 φεις ση με ρον απ ο ο ρους τω ω ων E ε ε λαι αι ων
Kε

 α νε λη η φθης εν δο ο ο ο ξη και την πε σου ου ου
Πα

 ου σα αν φυ υ υ σιν η μων συμ πα θω ως α α α νυ υ

 ψω ω σας τω Πα τρι ι συ υ νε κα α α θι ι ι ι σας
Kε

 ο θεν αι αι ου ου ρα α νι ι ι αι των α σω μα α α

τω ων τα α ξεις το θαν μα ε εκ πλη ητ το ο ο
 με ε ε ε ναι ε ξι ι στα αν το θα α α αμ βει ει
 και τρο μω συ νε χο ο με ναι την σην φι λαν θρω πι αν
 ε ε με ε γα α α α α α λυ υ υ υ νον
 μεθ ων και η μεις οι οι ε ε ε πι ι γης την προς η
 μας σου ου συγ κα τα βα α α α σιν και την αφ η μω ων
 Α α να λη η ψιν δο ξο λο γου ου ουν τες ι κε τε ευ
 θη η τας και την τε κου ου σα αν σε Θε ε ε ο ο το ο ο
 κον χα ρας α πει ει ει ρου πλη η η σας εν τη ση Α α να
 λη η η η ψει και η μας α ξι ω ω σον των ε κλε
 κτων σου ου της χα α ρας ευ χαις α αν τω ων δι α το
 με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Προκείμενον μετά τήν Εἰσοδον. Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. α'.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ήσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β', 2)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐμφανὲς τὸ ὅρος τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ ἄκρων τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπερόπλω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοί, καὶ ἐροῦσιν Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὅρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὄδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ήσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΞΒ', 10 ΞΓ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος· Πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν πυλῶν μου, σκευάσατε τὴν ὄδόν μου, καὶ ὀδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη· ἵδού γὰρ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἵδού ὁ Σωτήρ σου παραγέγονεν, ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μεθ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἀγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ, Ἐπιζητούμενη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλειμμένη. Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ; ἐρύθημα ἴματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσόρ, οὕτως ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ; βιῷ μετὰ ἰσχύος πολλῆς, Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἴματα, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης, ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἔθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀναμνήσω, τὴν αἰνεσιν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι, Κύριος, κριτής ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ ἔλεον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἰπεν· οὐχὶ λαός μου ἔστε; τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν, οὐ πρέσβυς, οὐδὲ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. Αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑπερόψωσεν αὐτούς, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰώνος.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΔ', 4)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδού ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ιερουσαλήμ, ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ιερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, ἐν θέρει, καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτω. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εῖς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν, κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἐρημὸν ἀπὸ Γαβαᾶ ἔως Ρεμμῶν, κατὰ νότον Ιερουσαλήμ, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμίν, ἔως του τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἔως τῆς πύλης τοῦ Γομόρ, καὶ ἔως, τοῦ πύργου Αναμεήλ, καὶ ἔως τοῦ πύργου τῶν γωνιῶν, καὶ ἔως τῶν ὑποληνίων τοῦ Βασιλέως. Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκέτι ἔσται, καὶ κατοικήσει Ιερουσαλήμ πεποιθότως.

Δοξαστικόν τῆς Λιτῆς τῆς Εορτῆς διά τὴν ἀρτοκλασίαν, Ἡχος Δ', Λ Πα

Β8 Πα
 Δοξαστικόν τῆς Λιτῆς τῆς Εορτῆς διά τὴν ἀρτοκλασίαν, Ἡχος Δ', Λ Πα
 Νη Πα
 α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων
 α α α α μην
Πα **Β8**
 Κυρι ε το μν στη ρι ον το α πο των αι ω νων κε ε
 κρυ υμ με ε ε νον και α πο γε ε νε ε ων πλη ρω ω σας ως
 α α γα α θο ος ηλ θες με τα των μα θη των σου
 εν τω ο ο ρει των Ε ε λαι αι ων ε χων την τε κου
Πα
 σα αν σε ε τον ποι η την και πα αν των δη μι ι ου ουρ γον
 την γαρ εν τω πα θει ει σου μη τρι κως παν των υ υ πε ερ
Πα **Β8**
 αλ γη η η σα α α α σαν ε δει και τη δο ξη της
 σαρ κος σου υ πε ε ερ βαλ λου σης α α πο ο λα α αν σαι
 χα α α ρας ης και η μεις με ε τα σχον τες τη εις

Μ Δ

ου ρα νους α νο δω ω σου ου Δε ε ε σπο ο ο ο τα
ΒΘ

το με ε γα σου ου ου ε λε ε ος το εις η η μας γε γο

νο ος δο ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἡχος β'

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἡθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἡβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Αναλαμβανομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ δρους τῶν Ἐλαιῶν, αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι ἔτερα τῇ ἔτερᾳ ἐβόων· Τίς ἐστιν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· Οὗτός ἐστιν ὁ κραταιός καὶ δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἴματια; Ἐκ Βοσὸς ἥκει, ὅπερ ἐστί, τῆς σαρκός. Αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἵνα ὁδηγήσῃ, καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ δρους τῶν Ἐλαιῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι, καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἡχος πλ. β'

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψώσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τόν Στίχον, τὰ αὐτά Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τονισμένα, Ἡχος β', ΔΙ

Δ

E τε χθης ως αν τος η θε λη η σας ε φα α νης ως
ΒΘ

αν τος η η η βου ου λη η η θης ε πα θες σαρ κι
ΒΘ

ο Θε ο ος η η η η μων εκ νε κρων α νε στης

πα τη η σας τον θα α να α α τον α νε λη φθης
 ε εν δο ο ο ξη ο τα συμ πα αν τα πλη η η ρων και α
 πε στει λας η μιν Πνε εν μα α θει ει ον του α νυ μνειν και
 δο ξα ζει ειν σου την Θε ε ο ο ο τη η η η τα
Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα λα ξα τε τω
 Θε ω εν φω νη α γαλ λι α α α σε ως
Ανα λαμ βα νο με νου σου Χρι στε εκ του ο ο ρους τω ων
 Ε ε λαι αι ων αι δυ να μεις ο ο ρω ω ω σαι ε τε
 ρα τη ε τε ε ε ρα α ε ε ε βο ο ο ο ων
 τις ε στιν ου ου ου τος και φη σι προς α αν τας ου τος
 ε στιν ο κρα ται ος και αι δυ υ υ να α α στης ου
 τος ε στιν ο δυ να το ος ε ε εν πο ο λε ε μω
 ου τος ε στιν α λη θως ο βα σι λευς της δο ο ο ο
 ξης και ι να τι αυ του ε ρυ θρα α τα ι μα α α

Διπλό στίχος με παράτομη διατάξη.
 Η μετατόπιση γίνεται στην επόμενη σειρά λέξης.
 Οι λέξεις που αποτελούν τη μετατόπιση, σημειώνονται με τον κωνικό σημείο (Δ).

τι α εκ Bo σορ η η η η κει ο περ ε στι της
σα αρ κος αν τος δε ως Θε ος εν δε ξι α κα θι σας
της με γα λω συ ν νης α πε στει λας η μιν το Πνε ε ευ
μα το α γι ι ι ι ον ι να ο δη γη η ση και
σω ω ω ση τας ψυ ν χα α ας η η η η μων
A νε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω Κυ ρι ος εν φω νη η
σα α αλ πιγ γος
A νε λη φθης εν δο ξη εκ του ο ρους των Ε λαι ων Χρι στε ο
Θε ε ος ε νω πι ον των σων μα θη των και ε κα θι
σας εν δε ξι α του Πα α τρος ο Δι τα συμ παν τα πλη ρω ω
ω ων τη Θε ο τη η η η τι και α πε στει λας αν τοις Πνε
εν μα το α α α γι ον το φω τι ζον και στη ρι ι ι ζον
και α γι α α ζον τας ψυ ν χα α ας η η η η μων

Δοξαστικόν Ἀποστίχων, Ἡχος πλ β', π. Πα

Па

Ε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και α γι ι
ω Πνε εν μα α α σ τι Και αι νυ υ υν και α α ει και εις
τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην
Α νε βη ο Θε ο ο ο ος εν α λα α λα α γμω
Κυ ρι ος εν φω νη η η σα αλ πι ι ιγ γος του
α νυ ψω ω ω σαι αι την πε σου ου ου ου σαν ει κο ο
να του ου Α α α δαμ και α πο στει ει λαι Πνε ε
ε εν μα Πα ρα α α κλη η η η τον του α γι
α α σαι τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος δ', Λι

Ο Κανών τοῦ Αποδείπνου

Κανών α', Ωιδὴ α', τῆς Ἐορτῆς, Ποίημα
Ιωάννου Μοναχοῦ, Ἡχος πλ. α', Ό Εἰρμὸς

«Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾶ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὥμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσταντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾳ τοῦ Πατρός, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἔξεπλήττοντο· συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσεῖ, τῶν Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ωιδὴ γ', Ό Εἰρμὸς

«Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν».

Ἀνῆλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλάνθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὔσπλαγχνίᾳ σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτῆρο, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιοῦσάν σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνουν σε.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστὲ ὁρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνουν, τὴν ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.

Τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, φθορᾷ πεσοῦσαν ἐξανέστησας, καὶ τῇ ἀνόδῳ σου ὑψώσας, καὶ σαντῷ ἡμᾶς ἐδόξασας.

Θεοτοκίον

Ίκέτευε ἀπαύστως Αγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ύψθηναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ωιδὴ δ', Ό Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ως Παράδεισος ἡνοίγη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρός ἀποστεῖλαι. Διὸ βοῶμεν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ως ἀνῆλθεν ὁ Σωτῆρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκὶ, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ ἐβόησαν· Δόξα Χριστὲ τῇ, Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· Πύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ Μῆτηρ μὲν ἐστί· Παρθένος δὲ διέμεινεν, ἥν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ωιδὴ ε', Ό Εἰρμὸς

«Ορθρίζοντες βιωμέν σοι Κύριε Σῶσον ἡμᾶς σὺ γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν».

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα ἐλεῆμον, ταῖς ἀνω δυνάμει, μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἄγγέλων αἱ δυνάμεις, αἰδόμενόν σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Ἀπόστολοι ἴδοντες ὑψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον· τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ωιδὴ ζ', Ό Εἰρμὸς

«Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε».

Ἐσκίρτησαν Ἀπόστολοι, ὁρῶντες μετάρσιον σήμερον, τὸν κτίστην αἰδόμενον ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἐκραζον· Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Ἐπέστησαν οἱ Ἅγγελοι, βοῶντες Χριστέ, τοῖς Μαθηταῖς σου· δὸν τρόπον κατείδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων κριτής.

Ως εἶδόν σε Σωτῆρ ἡμῶν, δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, εἰς ὑψος αἰδόμενον σύσσωμον, ἐκραύγαζον λέγουσαι μεγάλη Δέσποτα ἡ φιλανθρωπία σου.

Θεοτοκίον

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὅρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, δροθιδόξων καύχημα.

Ωιδὴ ζ', Ό Εἰρμὸς

«Ο ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ο ἐν νεφέλῃ φωτός, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ τῶν ὄμων Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ο ἀνελθὼν ἐν σαρκὶ, πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, τῇ ἀμαρτίᾳ φύσιν ἄρας, τῷ σῷ ἴδιῳ Πατρὶ Σωτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἥν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωιδὴ η', Ό Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, ιερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀναστάντα
ζωοδότην Χριστόν, εἰς οὐρανοὺς μετὰ
δόξης καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, ιερεῖς
ύμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν, τῶν εἰδώλων
λυτρωσάμενον, καὶ παραστήσαντα
ταύτην, ἐλευθέραν τῷ ἴδιῳ Πατρὶ, σὲ
Σωτῆρ ύμνούμεν, καὶ σὲ ὑπερψυχοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει, καθελόντα τὸν
ἀντίπαλον, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει,
ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ιερεῖς
ύμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβίμ υπερφέρα, ἀνεδείχθης
Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν
τούτοις, ἐποχούμενον βαστάσασα, δὲ
σὺν ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν,
εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

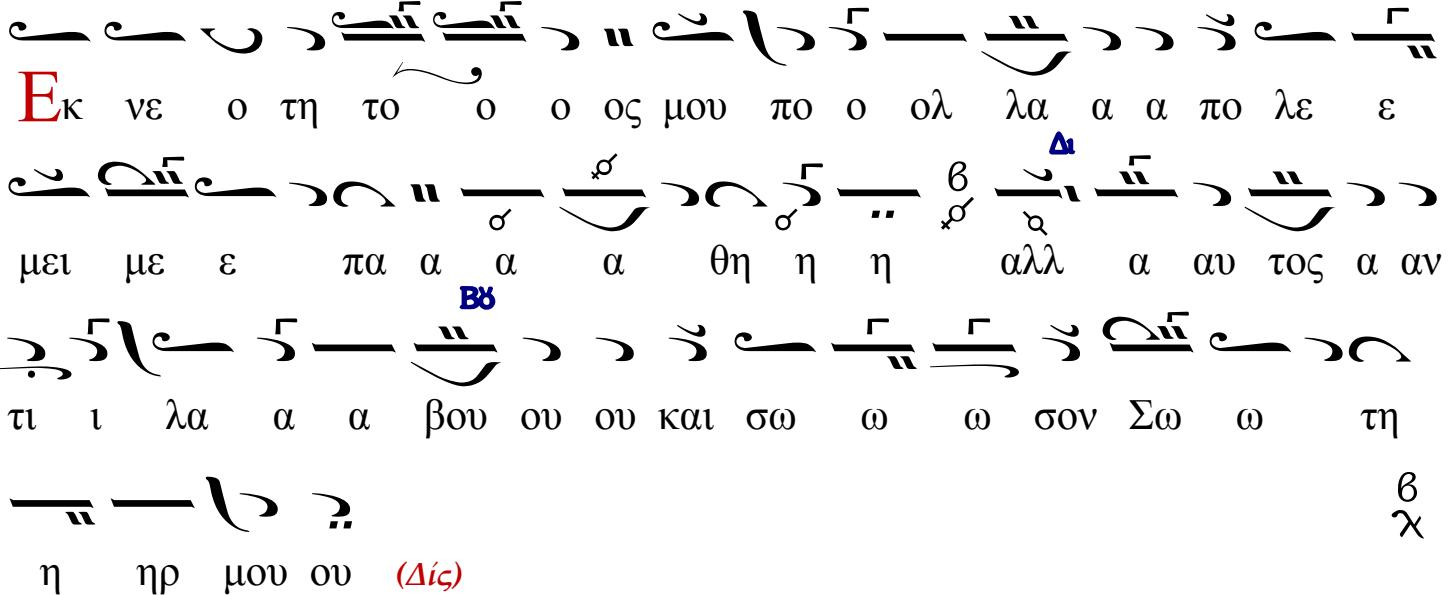
Ωιδὴ θ', Ο Εἰρμὸς

«Σὲ τὴν ύπερ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα
Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον

Εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς Λιτανείας ἐκ τοῦ ιεροῦ Προσκυνήματος τῆς Αναλήψεως ψάλλομεν τό ἀπολυτίκιον ἐναλλάξ ἑλληνιστί καὶ ἀραβιστί ἡως νά εἰσέλθομεν εἰς τό κτῆμα τῆς ιερᾶς Μονῆς Μικρᾶς Γαλιλαίας ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς. Τά κατωτέρω «Ἐκ νεότητός μου...» καὶ «Οἱ μισοῦντες Σιών...» ψάλλονται ἀπό τὴν εἰσόδον εἰς τό κτῆμα τῆς ιερᾶς Μονῆς τῆς Μικρᾶς Γαλιλαίας ἡως καὶ τὴν στάσιν εἰς τό ἐξωτερικό προσκυνητάριον, ἔνθα καὶ ἀναπέμπεται δέησις.

Εἰς τὴν Λιτανείαν, κατά τὴν εἰσόδον εἰς τὴν Μικράν Γαλιλαίαν, Ἡχος Δ', **Βου**

Β8

Εκ νε ο τη το ο ο ος μου πο ο ολ λα α α πο λε ε
μει με ε πα α α α θη η η αλλ α αν τος α αν
Β8
τι ι λα α α βου ου ου και σω ω ω σον Σω ω τη
η ηρ μου ου **(Διάς)**

Δι

Οι μι σου ουν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη η η τε
ε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου
ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος γα αρ πυ υ
ρι ι ι ι ι ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α
πε ξη ρα με ε ε νοι οι (Δίς)

Β8

Μετά τήν δέησιν καί τήν ἐκφώνησιν τοῦ Αρχιερέως: «ὅτι ἐλεήμων...» συνεχίζομεν μέ τό «Δόξα» καί τό «Καὶ νῦν» ἔως νά εἰσέλθῃ ἀπασα ἡ πομπή ἐντός τοῦ Ναοῦ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ἔνθα ἀναμένει ὁ Μακαριώτατος καί ἀφοῦ ψάλλομεν καί τό προκείμενον, ἀναγινώσκομεν τό Α' Ἐωθινόν Εὐαγγέλιον ἐλληνιστί καί ἀραβιστί. Κατόπιν ἀναπέμπεται δέησις καί μετά τό «ὅτι ἐλεήμων...» ψάλλομεν τό πολυχρόνιον τοῦ Πατριάρχου καί αὗθις συνεχίζομεν τήν πομπήν ἐπιστρέφοντες εἰς τό ίερό Προσκύνημα τῆς Αναλήψεως, ψάλλοντες τό ἀπολυτίκιον ἐναλλάξ ἐλληνιστί καί ἀραβιστί. Ἄμα τῇ ἀφίξει, συνεχίζομεν τό ὑπόλοιπον τοῦ Αποδείπνου καί γίνεται ἀπόλυσις.

Β8

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι α α γι ι ω
Πνε εν μα α τι ι Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α
σα ψυ ν χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ
σει ν ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ ν νε ε ε ται
τη η τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι
Ι ε ε βο κρυ υ φι ι ι ι ω ως

Β8

Β8

Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
 νων α α μη ην Α γι ω Πνευ μα α τι 1 α να α
 βλυ υ υ ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ευ ο ο ο ο ov
 τα α α α πα α σαν τη ην κτι 1 1 σι 1 1 1 1 1v
 προς ζω ω ω ο γο ο νι 1 1 α αν

Προκείμενον Ἡχος Δ',

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Πολυχρόνιον Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἡχος Γ', Γα

Ια

Πο λυ χρο νι 4 ον ποι η σαι Κυ ν ρι ος ο Θε ος τον Μα κα ρι
 ω τα τον Θει ο τα τον και Πα να γι ω τα τον Πα τε ερα
 η μων 4 και Πα τρι α α αρ χην της Α γι ας Πο λε ως I ε ρου
 σα λημ και πα σης Πα λαι στι 1 1 νης Κυ ρι ον Κυ ρι ον
 Θε ο φι λον τον τρι τον Κυ ρι ε φν λατ τε αυ τον εις πο ολ λα
 ε ε ε τη εις πολ λα ε ε ε τη εις πολ λα α α ε τη

Απόντος τοῦ Πατριάρχου, μετά τό Πολυχρόνιον ψάλλομεν «τόν Δεσπότην...» καί κατόπιν συνεχίζομεν τήν πομπήν ἐπιστρέφοντες εἰς τό ιερό Προσκύνημα τῆς Αναλήψεως, ψάλλοντες τό ἀπολυτίκιον ἐναλλάξ ἐλληνιστί καί ἀραβιστί. Άμα τῇ ἀφίξει εἰς τό Προσκύνημα, συνεχίζομεν τό ύπόλοιπον τοῦ Αποδείπνου καί γίνεται ἀπόλυσις.

Τό πρωΐ εἰς τὸν Ὁρθρὸν Καταβασίαι

Ωδὴ α', Ἡχος δ'

Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
 Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
 Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμματος νόου,
 Ὁρᾶ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος,
 Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ωδὴ γ'

Ἐρρηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
 Υβριν τε δυσκάθεκτον εὔτεκνουμένης,
 Μόνη προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι,
 Ἀννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
 Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ωδὴ δ'

Ἀναξ ἀνάκτων, οἵος ἐξ οἴου μόνος
 Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
 Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
 Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
 Αἰδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

Ωδὴ ε'

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
 Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
 Ω τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.
 Νῦν ἐκ Σιῶν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
 Ή γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ωδὴ σ'

Ιλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
 Ο Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
 Ίν', ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
 Στέρνων Ιωνᾶν, τῆς φθιορᾶς διαρπάσης
 Όλον τὸν ἄδαμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

Ωδὴ ζ'

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
 Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας,
 Ή τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
 Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
 Ισοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
 Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
 Ο τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος.
 Ύμνουσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
 Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
 Ή δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

«Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὄμοφρόνως μεγαλύνομεν».

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Σοῦ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα ὁρῶντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἀγγελοί, ἀλλήλοις διένευον Ἀληθῶς οὗτος ἐστιν ὁ Θεὸς ήμῶν.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἴδουσαι ἐκραύγαζον τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

Σὲ τὸν καταβάντα ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἀνθρωπὸν σώσαντα, καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δὸν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

Κανών β', Ωιδὴ θ', Ἡχος δ', Ἀπας γηγενής
Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ω τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὡ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπόζων γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

21 Μέρος 3^{ον}, Ιδιόμελα, Πεντηκοστάριον, Εορτή τῆς Θείας Αναλήψεως Ἀγγελοι, τὴν ἀνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν· Υμεῖς καθίσατε, εἰς Τεροσόλυμα, κάγὼ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ τὸν σύνθρονον, κάμοι ὁμότιμον, δὸν ὁρᾶτε, ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχούμενον.

Δόξα... Ἀγγελοι, τὴν ἀνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἡρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἀνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν, τοῦ καὶ συνεδρίᾳ Πατρὸς τετίμηται, φύσις ήμῶν ἡ ἐκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ κροτήσωμεν χειρας γηθόμενοι.

Καὶ νῦν... Ἀγγελοι, τὴν ἀνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς ἀθεϊας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Χαίροις Ανασσα, μητροπάρθενον κλέος· Άπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, Τητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως, ἵλιγγια δὲ νοῦς ἀπας σου τὸν τόκον Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἡχος β', Αὐτόμελον (Ἐκ γ')
Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε ἀνελήφθης, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων, Ἀγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Άρατε πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τούς Αἴνους, Ἡχος Α', ♪ Πα

3 Πα
Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Ku v v ρι 1 1 1 ov
Ai νει τε τον Ku ρι ov εκ τω ω ων ου ρα α νων αι νει τε
α αν το ο ov εν τοι οις υ ψι 1 1 στοις σοι πρε ε ε πει
Πα. Nn Πα Πα πρε ε ε πει
υ ν μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Πα
Ai νει τε αν το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι οι οι α α α αν
του Ai νει ει ει τε α αν τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αν του
ου σοι πρε ε ε πει υ ν μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Αρχιερέως, Ἡχος Βαρύς, Ζω Ζω

Το ov Δε ε ε ε ε εσ πο ο ο ο ο vo
o o o o o τη η η η η η η η νη η η η νη και A α α
α να α α α α Ar χι 1 1 1 1 1 1 Ar χι ε βε 2 ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε νε ε ε ε ε α α α α α α α
α α α α α α η η η μω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Ku v v Nn Πα
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φυ v v v
v v v v v v v v λα α α φυ v λα α α α τε

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἡχος α', Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξῃ, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὅμονον Ἀγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐρανίος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἀγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τό αὐτό

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ή θέα αὕτη; ἀνθρωπος μέν, τῇ μορφῇ ὁ ὁρώμενος, ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἦκουον Ἀγγέλων, βοῶντων αὐτοῖς· Τί ἔστήκατε βλέποντες; Οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δοξαστικόν, Ἡχος β', ☰ Δι

ΒΘ Δ ΒΘ Δ ΒΘ Δ
 Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι ι ω και α γι ι ω
 ΒΘ Δ ΒΘ Δ ΒΘ Δ
 Πνε ε εν μα τι Και νυ ν υ νν και α α ει και εις τους αι
 ΒΘ Δ ΒΘ Δ
 ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
 ΒΘ Δ ΒΘ Δ
 Ε τε ε ε χθης ως αν το ος η η θε ε ε ε ε
 ΒΘ Δ ΒΘ Δ
 λη η η η σας ε φα α α νης ως α αν τος η η η
 ΒΘ Δ ΒΘ Δ
 βου ου λη η η θης ε πα α θες σαρ κι ι ι ο Θε ο ο
 ΒΘ Δ ΒΘ Δ
 ος η η η η μων εκ νε κρω ω ων α α νε ε ε στης

Nn

πα τη η σα α ας τον θα α α να α α α τον α νε
 λη η φθη η ης εν δο ο ξη ο τα συ υμ πα αν τα
 α πλη η η ρων και α πε ε στει ει λας η η η
 μιν Πνε ε ευ μα θει ει ov του α νυ μνειν και δο ξα
 ζει ειν σου τη ην Θε ε ο ο ο τη η η η τα

Δοξολογία, Ἡχος β', Βούξ

B8

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ ψι στοις Θε ω και
 ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις εν δο κι α

B8

Υ μνου μεν σε εν λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν
 σε εν χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

B8

Kv ρι ε Ba σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ Παν
 το κρα τορ Kv ρι ε Yι ε μο νο γε νες I η σου Xρι στε ε
 και α γι ον Πνευ μα

Κυρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο **κε** αι αι ρων την α μαρ τι 1 **β8** αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι 1 ας του κο σμου

β8 **κε**
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε ξι
ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας **β**

³ **β8**
Ο τι συ **κε ει μο νος α γι **β8** ος συ ει μο νος Κυρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην** **β**

β8 **κε**
Καθ ε κα στην η με ραν εν λο γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω να **β**
του αι ω νος

β8 **κε**
Κα τα **ξι **β8** ω σου Κυρι ε εν τη η με ρα τα αν τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας** **β**

Β8

3

3

4

Ευλογη τος ει Κυρι ε ο Θεος των Πατε ε ρων η
 μων και αι νε τον και δε δοξα σμε νον το ο νο
 μα α σου εις τους αι ω νας Α μην

Β8

3 Κε

3

Γε νοι το Κυρι ε το ε λε ος σου εφη μας καθα περ
 ηλ πι σα α μεν ε πι σε

Β8

Κε

Ευλογη τος ει ει Κυρι ε δι δαξον με τα δι και
 ω μα τα σου (Δις)

Β8

Κε

Ευλογη τος ει ει Κυρι ε δι δαξον με τα α
 δι και ω μα τα σου (Τό τρίτον)

Β8

Κυρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α και
 γε νε α Ε γω ει πα Κυρι ε ε λε η σον με
 ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

B8 Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι ειν το θε
λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

B8 Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο ψο με θα φως

K8 Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι σε ε
A γι ος ο **B8** Θε ο ος **A** γι ος Ι σχυ ρος **A** γι ος **A**
θα να τος ε λε η σον η μας

3 Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

K8 Και νυ ν ν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

K8 **B8** **M** **B8** **M** **B8** **M**
Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

B8 **M** **B8** **M** **B8** **M**
Α α α α α γι ος ο ο Θε ε ος Α α α α α γι ος
Ι ι σχυ ν ρος **B8** Α γι ος Α θα α να το ος ε ε
λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν
Ἀντίφωνον Α', Ἡχος β'**

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Στίχ. β'. Ὁτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. γ'. Υπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β', Ἡχος β'

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Στίχ. γ'. Ὁτι Ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὃν τῆς Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ', Ἡχος δ'

Στίχ. α'. Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Εἰσοδικὸν

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα

Τρισάγιον του Ἀποστόλου¹ Ἡχος Β', Δι

¹ Μουσικός Πανδέκτης, Τόμος 4^{ος}, «Θεία Λειτουργία», έκδ. «Ζωή», Αθήνα 1989⁵, σσ. 34 – 35.
www.romiosyne.org

Απόστολος

‘Υψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡν ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἡς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἅγιου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἣν ἤκουσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστιν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἵδον ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἵ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, δὸν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, Σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλούϊα. Ἡχος β'

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Χερουβικόν Θεοδώρου Φωκαέως² Ἡχος Ἀ ṣ ḥ Πα

² Μουσικός Πανδέκτης, Τόμος 4, Θ. Λειτουργία, Έκδ. "Ζωή", Αθήνα 1989⁵, σσ. 88 – 90.
www.romiosyne.org

Δι 3 Ζω μνο προ σα α
 Πα Δ Γα μνον προ σα δο ον τε εξ Δ
 Κε πα σαν τη ην βι ο τι κη νη ην α
 πο ο θω με θα α
 Δι α με Κε ρι 1
 Κε 1 με ρι μνα να αν Δ
 Ω ως τον βα σι λε ε
 Κε ε ε χε ε
 ε α των ο ο
 λο ων υ πο ο δε ξο με νοι π
 Ταις α αγ γε λι καις α ο ρα τω ως
 δο ρυ φο ρου με νο ον τα ξε ε
 σιν Αλ λη λου ι α α

Λειτουργικά, Δημητρίου Σουρλατζή,³ Ήχος πλ. Α', ^λ ፩ Πα Στιχηραρικά

³ Δημητρίου Σουρλατζή, Θεία Λειτουργία, Θεσσαλονίκη 2001, σσ. 327 – 334.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίον τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κοίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὸν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Αγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Αμήν

Верую во Еди́ного Бога Отца́ Вседержите́ля, Творца́ небу и земли́, видимым же всем и неви́ димым. И во Еди́ ного Го́спода Иису́са Христа́, Сы́на Бо́жия, Единородного, Иже от Отца́ рожде́нного пре́жде всех век . Свёта от све́та, Бога и́стинна от Бога истинна , рожде́нна, не сотворе́нна, единосу́щна Отцу́, Имже вся бы́ша. Нас ра́ди, челове́к, и на́шего ра́ди спасе́ния сшё́дшаго с небе́ с, и воплотившагося от Ду́ха Свя́та и Марии Де́вы, и вочелове́чшася. Распя́того же за ны при Понти́йstem Пила́те, И страда́вша, и погребе́на. И воскре́шаго в тре́тий день по писа́нием. И возше́дшаго на небеса́, и седя́ща одесну́ю Отца́. И па́ки гряду́щаго со слáвою суди́ти живы́м и мे́ртвым, Его́же Цáрствию не бу́дет конца́. И в Ду́хе Свята́го, Го́спода Животворя́щаго, Иже от Отца́ исходя́щаго, Иже со Отце́м и Сы́ном споклоня́ема и сслави́ма, глаголо́вшаго проро́ки. Во еди́ную Святу́ю Собо́рную и Апо́стольскую Цéрковь. Исповéдаю еди́но крещéние во оставле́ние грехо́в. Чаю воскресéния мéртвых, и жи́зни бу́дущаго ве́ка. Ами́нь.

Πα **Ε** λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι αν αι αι νε ε
Κε ε σε ε ε ως **K**αι με **τα** του πνευ μα α το ο ος σου
Πα **E** χο ο ο μεν προς το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον
Κε **A** α ξι ο ον και δι ι ι ι ι και αι αι αι ον
Πα **A** γι ος Α α α γι ος Α γι ος Κυ υ υ ρι ος Σα α βα α ωθ
Πα **Δι** πλη η η ρης ο ον ρα νο ο ο ος και αι αι η γη η της δο ο ξη
Πα η ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις εν λο γη με νος
Πα ο ε ε ερ χο με ε ε νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι ον
Πα ω σαν να α α α α α ο ο ο ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
Πα **A** α α α α μην **A** μη η η α α α α μην
Πα **Σ** ε υ ν μνου ου ου ου μεν Σε ε εν λο ο ο γου ου ου μεν
Πα Σοι εν χα α ρι στου μεν Κυ υ ρι ι ι ε και δε ο ο
Πα με ε θα α α α σου ο ο ο Θε ο ο ο Θε ο ο ος η η μων

Αντί τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν», Ἰωάννου Πρωτοψάλτου,⁴ Ἡχος πλ. Α', ἢ ḥ ḥ Κε

Πα Κε
 Σε τη ην υ υ πε ερ νουν και αι λο ο ο ο ο γο ον
 μη τε ε ε ε ε βα α Θε ε ου ου ου τη ην εν χρο ο ο νω
 το ο ον α χρο ο νο ο ον α φρα στω ως κυ η η η
 σα σαν οι πι στοι οι οι οι οι ο μο φρο ο νω ως με
 γα λυ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Αντί τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν», Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου,⁵ Ἡχος πλ. Α', ἢ ḥ ḥ Κε

Κε
 Σε ε ε τη ην υ υ πε ερ νου ουν και λο γο ον μη
 τε ε ε ε βα α Θε ε ε ου τη η η η ην
 ε εν χρο ο ο νω ω τον α α χρο νο ον
 α φρα α α στω ω ως κυ ν ν η η σα α α
 σαν οι πι στοι οι οι οι οι μο φρο ο νω ως με ε ε
 γα λυ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε εν

⁴ Γ. Πρωγάκη, «Μουσική Συλλογή», τόμος Γ', Κων/Πολη 1910, σσ. 276 – 277.

⁵ Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλισσαι», τόμος Β', Κων/πολη 1906, σελ. 544.
www.romiosyne.org

Μεγαλυνάριον

Ἐκ τοῦ ὄρους Σῶτερ τῶν Ἐλαιῶν, σαρκὶ ἀνελήφθης, καθορώντων τῶν μαθητῶν ὅθεν σου τήν θείαν, Ἀνάληψιν ὑμνοῦμεν, δι' ἣς ἡμᾶς πρός δόξαν, ὑψωσας ἀρρητον.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἀρτὸν ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

أَبْلَنِ اللَّهِ فِي السَّمَاوَاتِ، لِتَقَدَّسْ أَسْمُكَ، لِيَأْتِ مَلَكُوتُكَ، لِتَكُنْ مَشَيْئَتُكَ كَمَا فِي السَّمَاءِ لِذلِكَ عَلَى الْأَرْضِ. خُبْزَنَا الْجَوْهَرِيَّ أَعْطِنِ الْيَوْمَ، وَأَتْرُكْ لَنَا مَا عَلَيْنَا كَمَا نَتْرُكُ نَحْنُ لِمَنْ لَنَا عَلَيْهِ، وَلَا تُدْخِلْنِ فِي تَجْرِيَةٍ، لِكُنْ نَجَّنِ مِنَ الشَّرِّيرِ.

Отче наш, Иже́ еси́ на небесéх! Да святы́тся и́мя Твоé, да прии́дет Цáрствие Твоé, да бу́дет во́ля Твоя́, я́ко на небеси́ и на земли́. Хлеб наш насы́ щный да́ждь нам днесь , и оста́ ви нам долги́ на́ша, я́коже и мы оставля́ ем должнико́м на́шим, и не введи́ нас во искуше́ние, но изба́ви нас от лука́ваго.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa și pe pământ. Păinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșitilor noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Κοινωνικόν τῆς Αναλήψεως ὑπό Πέτρου Λαμπαδαρίου⁶, Ἡχος Δ', **Δι**

Nn		B8	
	χα		α
	ε		νε
	ε		δι
	ε		ε

⁶ Μουσικός Πανδέκτης, τόμος 4^{ος}, Θ. Λειτουργία, ἐκδ. «Ζωή», Αθήνα 1989⁵, σσ. 310 – 312.
www.romiosyne.org

Ἄντι τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς», Ἀπολυτίκιον, Ἡχος δ', ζ Δι^η

Δι Βρ
Ανε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων χα ρο
ποι η σας τους μα θη τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου
Πνε εν μα τος βε βαι ω θεν των αν των δι α της εν λο
γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος του Θε ου ο λυ
τρω της του κο ο ο ο σμου ου

Μετά τήν Απόλυσιν τῆς Θ. Λειτουργίας, ό Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Εὐλόγησον Δέσποτα τήν ἀγίαν Εἰσοδον», ό Αρχιερεύς: «Εὐλογημένη ἡ Εἰσοδος τῶν ἀγίων σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Λιτανεία πέριξ τοῦ ιεροῦ Προσκυνήματος, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου ἔως τήν κεντρικήν εἰσοδον, ἐνθα καὶ παρατάσσονται οἱ ιερεῖς εἰς τόν διάδρομον ἐνθεν κακεῖθεν. Ὁ Αρχιερεύς ἀναγινώσκει τήν Εὐαγγελικήν περικοπήν τῆς Ἀναλήψεως καὶ κατόπιν γίνεται δέησις.

Κατά τήν ἐπιστροφήν μετά τό τέλος τῆς Λιτανείας, Ἡχος Βαρύς,